

En fängslande vandring genom tiderna

Vad innefattar ett roligt jobb? Det är allt för sällan man möter på en person som sammankopplar sitt arbete med glädje, inspiration och lärdom. *Det finns inte.* Tanken om ett sådant jobb tillhör fantasin. Efter tre allt för korta veckor på Varbergs Fästning går det att konstatera att en sådan fantasi går att förvandla till verklighet.

Det är en tisdagsmorgon på Fästningen. Solen skiner och min cykel står parkerad utanför Borggården. Klockan börjar närma sig 11:00, vilket innebär att den första visningen för dagen snart äger rum; *min allra första visning*. Nerverna kittlar i hela kroppen och hjärnan går i högvarv och upprepar alla repliker - *tänk om jag säger fel...?* Spänningen stiger mer och mer, sedan är det dags att göra sin första entré. Väl framför publiken har man trätt in i en annan värld. 2020 har suddats ut och 1613 har vaknat till liv.

*(Jag i mina 1600-talskläder)
Foto: Anna Carin Street*

Som liten får man ofta frågan “vad vill du bli när du blir stor?”. Präglade av normer som vi är svarar de flesta “skådis”. Detta surrealistiska mål brukar också förknippas med fantasin. Därav växer vi ofta upp och inser att vi behöver sträva efter andra mål, andra yrken. Detta jobb har möjliggjort att man har fått en inblick i hur det är att leva sig in i en annan roll, hur det är att leva i den fantasin. Med vackra miljöer och lager med kläder från förr inträder den magiska känslan.

Förutom de dramatiserade vandringarna finns det mycket utrymme för att bekanta sig med andra rum på Hallands Kulturhistoriska Museum. I skolan är det vanligt att förknippa kunskap med *måsten* och *krav*. När man går runt i museet, med havet glittrande utanför fönstren, är det under ens egna villkor. Besökarnas ögon skimrar av intresse när de ser sig runt i ett hav fullt av kunskap. Det får en att vilja läsa på själv. Med facit i hand blir det plötsligt enkelt att lära sig och en positiv atmosfär bidrar till att det även blir roligt. Dessutom vill man vara förberedd på att svara på frågor från besökarna. Finns det en bättre känsla än att man lyckas besvara en fråga som en pensionerad historielärare ställer?

När jag cyklar hem efter min sista dag, som jag gjort varje dag, tänker jag tillbaka på veckorna som gått.

Ett godtagbart sommarjobb behövde jag, men fick istället ett utmärkt sommarjobb. Inte endast har jag lärt mig om kultur och historia, utan även om mig själv. Man utmanas och sätter nya gränser för vad man klarar av. Jag har lärt mig mycket om andra och sett hur detta jobb har fått dem att våga vidga sina vingar. Men framförallt har jag lärt mig: Det gör ingenting om man säger fel. Det löser sig. Det kan bli riktigt kul ändå. Vet ni vad mitt jobb var? Det var tre saker: glädjefyllt, inspirerande och lärorikt. Nu ser jag fram emot vad framtiden har att erbjuda, kanske ytterligare ett jobb som uppfyller alla tre kriterier?

Evelina Street